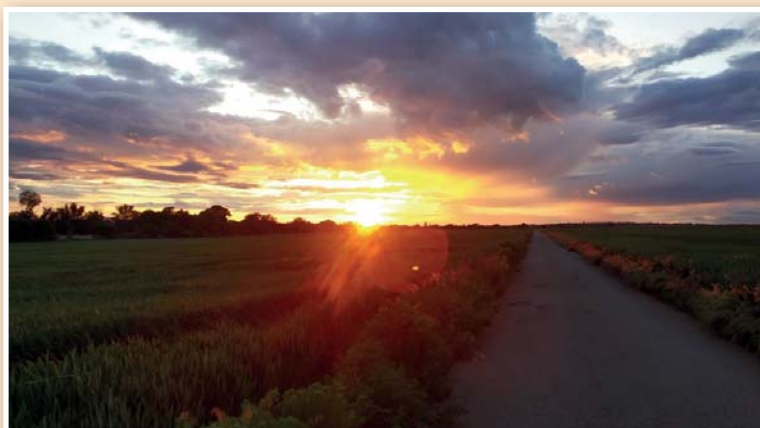

Žižkovský zpravodaj

Duben
Květen
Červen
2/2020

Cena 5,- Kč

SLOVO STAROSTY

Vážení občané,

přes jarní měsíce nám zde „přeběhl“ virus, který ještě pořád na mnoha místech útočí a nechce se vzdát. Jistě bychom se chtěli vrátit do normálního žití před tímto těžkým obdobím. Koronavirus nám ukázal, jak neviditelný tvor dokáže ovlivnit zdraví, strach lidí a také ekonomiku na celosvětové úrovni. Dopad měl, má a ještě nějakou dobu bude mít i na chod naší obce. Ať už se na to podíváme v rámci vzájemného setkávání, ale také zavedením nových hygienických standardů. Nejvíce nás asi postihne dopad ekonomický. Proč? Všechny obce v ČR jsou financované z vybraných daní, které ministerstvo financí přerozděluje na základě zákona o Rozpočtovém určení daní (RUD). Princip a systém přerozdělení je nastaven v současné podobě od 1. 1. 2016. Na základě tohoto systému si každá obec plánuje hospodaření v takzvaném rozpočtu obce. Vzhledem k náhlému útlumu ekonomiky v ČR je tedy jasné, že dojde k menšímu výběru daní a tím pádem se i sníží příjem pro obec. Všechny se proto na tento fakt započaly připravovat a stanovovat priority svých investičních záměrů. Co ale nikdo z nás nečekal, bylo rozhodnutí vlády snížit finance na snad jediné daní, která se bez ohledu na vývoj koronaviru naplňovala dle předpovědi. Je to daň z příjmu fyzických osob ze závislé činnosti, zjednodušeně daň z mezd. Vláda, aniž by cokoliv konzultovala se zástupci místních samospráv, přestala vyplácet plnou sumu financí obcím, a tím způsobila u mnohých, řekl bych, až existenční problémy. Pro dokreslení o čem mluvím v konkrétních číslech, tak například pro naši obec je to celkové snížení příjmů o víc jak 6 mil. Kč. Parlament sice schválil takzvaný kompenzační bonus ve výši 1200,- Kč na obyvatele, který znamená dle čísel obce +1,7 mil., ale pořád tu očekáváme výpadek 4,4 mil. Kč, a to je dost velká částka, která silně ovlivní rozpočet a investiční záměry naší obce. Toto jsou hlavní důvody, proč se v posledních dnech starostové ozývají. Ona totiž zvolená strategie postupného převádění finanční zátěže ze státu na obce je čím dál větší a nese sebou problém, kdy je sice přesunuta povinnost, ale finance se již nedostaví. Pro názornost jsou to oblasti mateřských a základních škol, poštovní přepážky, financování sociálních služeb, dofinancování hromadné dopravy a tak dále. Bohužel se v těchto případech po obcích vyžaduje financování, ale bez možnosti ovlivňovat jakkoliv chod těchto oblastí. Vím, že v médiích se o tom takto nemluví, proto jsem se rozhodl, že se pokusím vysvětlit, proč se kroky z vlády nelíbí starostům obcí napříč celou republikou.

V poslední době se často setkávám s různými postoji k tomu, jak naše obec vypadá. Nevím, zda je to jenom můj pocit, ale pamatuji si doby, kdy si každý před svým domem uklidil, posekal trávu, upravil zahrádku. Nyní se tato aktivita tak nějak přesunuje na obec. Ano, je pravdou,

že se ve většině případů jedná o obecní pozemek. V tomto bych s nikým nepolemizoval. Ovšem to je jen jeden pohled na věc. Jak potom nahlížet na ten samý pozemek, když na něm parkuje auto? V rámci zlepšení vzhledu naší obce jsme přistoupili k řešení udržování pozemků zejména před domy, které jsou v majetku občanů s vysokým věkem či zdravotní indispozicí. Stejně jsme přistoupili i k domům, které pomyslně „nemají majitele“. Vše pro dobro a zlepšení prostředí. Bohužel tato činnost, ale možná se to dalo i očekávat, nahrála některým k tomu, že jim na vzhledu okolí vlastního domu vůbec nezáleží. Nechci, a ani to není smysl této úvahy, ukazovat, kdo, kde a jak. Chtěl bych vás jenom požádat o změnu přístupu k udržování těchto pozemků před vašimi domy. Možná se to nezdá, ale i taková malá drobnost dokáže odlehčit finanční zatížení obce.

Na závěr mého slova bych chtěl zmínit, jak to bude s letošními hody. Otázek a otazníků ve vzduchu visí spousta, a proto je to nutné trochu rozčeřit. Hody u nás proběhnou v normálním termínu tj. 16. 8. – 18. 8. 2020. Samozřejmě jen tehdy, pokud nebude vládou či jiným nařízením pořádání takovýchto akcí zakázáno. Vzhledem k tomu, že nyní je v plánu uvolnit akce do 2500 osob a zároveň se má upouštět od nošení roušek a dojde i k opuštění dodržování bezpečné vzdálenosti, lze předpokládat, že nic nebude nebránit tomu, aby se hody u nás mohly uskutečnit. Jsme připraveni zajistit všechny potřebné náležitosti, aby se zabránilo šíření viru. Máme připravenou dezinfekci a již jsme se s pořadateli domlouvali na konkrétních omezeních, zejména změny hygienických postupů. Věřím, že se všichni na letošní hody těšíme a ve zdraví se potkáme pod „májů“.

Dnešní slovo je tak trošku smutnějšího rázu, proto bych rád skončil pozitivně. A proto moji milí občané, vykročme plnou silou do letních dnů a věřme, že se vše v dobré obrátí.

Všem hodně zdraví a klidné dny.

Mgr. Josef Osička, starosta obce

EPIDEMIE LET DÁVNO MINULÝCH

První šok z epidemie nového typu koronaviru je pomalu za námi, můžeme si tedy trochu vydechnout, ohlédnout se do historie a zavzpomínat na doby, kdy řádily v našich zemích epidemie nakažlivých nemocí, které si vybíraly mezi obyvateli Moravského Žižkova často celou řadu obětí.

Jako pramen nám posloužila matrika zemřelých z let 1789–1916, která je uložena v Moravském zemském archivu v Brně, a kniha Zápisů úmrtí obce Moravský Žižkov z let 1896–1958 uložena v obecním archivu.

A hned první zapsaný rok 1789 je spojen s epidemií pravých (černých) neštovic, jíž podlehl celkem devět dětí z nedávno založené osady, která tou dobou ještě ani nebyla samostatnou obcí. Pro představu žilo v Žižkově tehdy podle údajů moravského topografa Franze Georga Schwoye v 50 domech 210 obyvatel. Neštovice se do Žižkova vrátily znovu roku 1794 – tentokrát to stálo život sedm dětí – a poté se tato smrtící nemoc objevuje v obci ještě několikrát. Nejvíce obětí měla epidemie neštovic, která Žižkov zasáhla od dubna do června 1806, tehdy jí podlehl 10 dětí.

Další zaznamenanou nakažlivou chorobou byly v Žižkově spalničky, první výskyt nacházíme v matrice zemřelých v létě roku 1800.

Nejvíce obětí mezi místními si ale vybíraly epidemie spojené s průjmými onemocněními. Největší počet mrtvých je spojen s epidemií, která v Žižkově řádila od října do prosince roku 1831 a stála život 36 místních osadníků (z celkového počtu cca 450 obyvatel). Matrika uvádí jako důvod úmrtí úplavici, lze se ale domnívat, že se jednalo o součást epidemie cholery, která přišla z Asie a Evropu postihla v letech 1829–1832. Z oblastí Pruska a Haliče dorazila na Moravu právě ke konci roku 1831, v českých zemích řádila až do Velikonoc roku 1832 a vyžádala si celkem přes 50 000 obětí. Úmrtnost byla vysoká a dosahovala 40 až 60 procent nakažených.

První záznam zmiňující přímo cholery najdeme v žižkovské matrice zemřelých až k srpnu roku 1849. Velký počet obětí si mezi místními vyžádala epidemie cholery v září 1855, kdy během jednoho měsíce zemřelo na následky této nemoci 24 občanů – dětí i dospělých. Malá úroveň hygieny a také nedobrá kvalita používané vody způsobovala další epidemie průjmových onemocnění – tak např. od srpna do září 1860 podlehl epidemii úplavice sedm dětí a jeden dospělý.

Často bývá zmiňována epidemie cholery, která na Moravě propukla po prohrané prusko-rakouské válce v roce 1866. Ani tentokrát nebyl Žižkov řádění této choroby ušetřen – od srpna do září 1866 zemřelo podle matriky v Žižkově na cholery kromě jednoho pruského vojáka pět místních žen. Byly to totiž právě ženy, které raněné pruské vojáky ošetřovaly a od nich se následně nakazily.

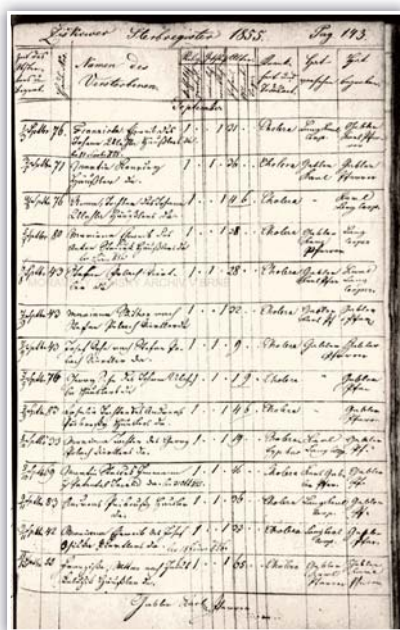
Matrika zemřelých zaznamenává důvody úmrtí nejprve v latině nebo němčině, od poloviny sedmdesátých let 19. století v češtině. Jako vůbec nejčastější příčina úmrtí malých dětí je v ní uváděn psotník (Fraiss) příp.

Eclampsia (křeče). Jednalo se pravděpodobně o tetanické křeče (tj. křeče způsobené většinou nedostatkem vápníku, popř. hořčíku) spojené s bezvědomím. Vzhledem k nízké úrovni medicínských znalostí byly ale jako psotník zpravidla označovány jakékoliv křeče, které vedly k úmrtí dítěte v raném věku.

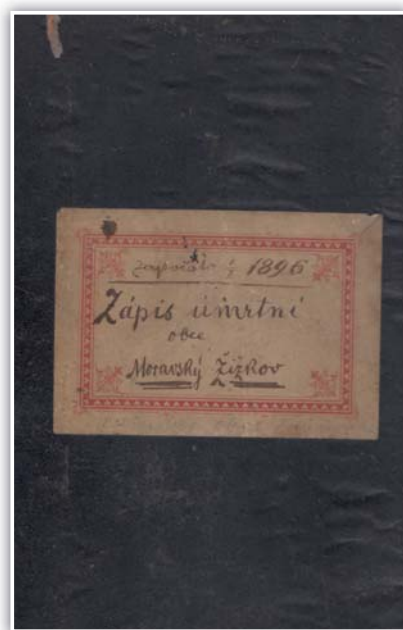
Další velmi rozšířenou chorobou byly souchotiny (Phthisis), tedy plicní forma tuberkulózy. Na přelomu let 1853–1854 řádila v Žižkově epidemie spály, na kterou zemřelo devět místních dětí ve věku od dvou do 12 let. Na podzim roku 1876 zemřelo brzy po sobě osm dětí na spalničky (osýpky). Epidemie neštovic se vrátila do obce na přelomu roku 1887–88, kdy jim podlehl šest dětí.

Od počátku 20. století se situace i vlivem očkování a zlepšení hygienických podmínek postupně zlepšuje. Poslední větší počet úmrtí na nakažlivou chorobu nacházíme v knize Zápisů úmrtí v časech hospodářské krize v letech 1933–1935, kdy zemřelo v Žižkově na záškrt šest dětí v rozmezí dvou až 12 let.

Mgr. Jaroslav Čech

Záznamy o úmrtí na cholery při epidemii v roce 1855

Kniha Zápisů úmrtí obce Moravský Žižkov z let 1896–1958 při epidemii v roce 1855

MATEŘSKÁ ŠKOLA SLUNÍČKO

Říká se, že když je hodně myší, bude válka. Často jsem si na podzim loňského roku vzpomněla na tuto pověru a říkala si, co nás asi čeká. A pak to přišlo. Život nás všech ovlivnil nečekaný nepřítel, vir, proti kterému nemáme zatím účinný lék. I provoz mateřské školy byl ovlivněn šířící se pandemií, a tak i my jsme nejdříve omezili provoz a nakonec školku uzavřeli. Školička byla v té době zvláštní, tichá, bez dětí a zaměstnanců, smutná. Měli jsme ale štěstí, že se nám nákaza vyhnula, a protože se situace zlepšila, školičku jsme otevřeli s mírným předstihem před ostatními již 11. května. Fungovali jsme ještě dva týdny s jednou skupinou dětí a od 25. května se do školky vrátili téměř všichni. Děti i my jsme se moc těšili a byli jsme rádi, že se vše vrací do starých kolejí. Začali jsme vařit také pro žáky základní školy, jen obědy pro seniory zatím neposkytujeme. Situace to byla složitá, ale když máte kolem sebe podporu ostatních, tak se dá vše zvládnout. Obecní úřad nám pomohl se zajištěním dezinfekce, v zámečnictví pana Balgy z Kostic nám vyrobili stojan na dezinfekci, Frujo poskytlo dávkovače a všichni naši

zaměstnanci se zapojili do úklidu a dezinfekce školky. S panem ředitelem základní školy jsme také intenzivně komunikovali, aby bylo ideálně vyřešeno stravování v ZŠ. Všem děkuji za podporu a pomoc a rodičům za vstřícnost, se kterou přijali a respektovali stanovená opatření. Také zápis do školky letos proběhl netradičně bez kontaktu s dětmi i rodiči. Do mateřské školy se na příští školní rok přihlásilo 22 dětí. Je to po delší době víc, než můžeme přijmout. Protože se ale přihlásily děti i z okolních obcí, byly přijaty přednostně děti z naší vesnice. Z plánovaných akcí jsme uskutečnili pasování předškoláků na školáky a ke Dni dětí jsme dětem připravili dorty, na kterých si všichni pochutnali. Výlet a ostatní připravené akce jsme museli zrušit, a tak jsme si na závěr školního roku alespoň zašli na zmrzlinu do místní cukrárny. Přejme si do příštího školního roku, aby proběhl v klidu, bez závažných opatření a děti si to v naší školičce pěkně užily.

Vážení spoluobčané, prožijte krásné léto a užívejte spokojeného života v naší poklidné vesnici

Za MŠ Veselá Zdeňka

ZPRÁVY ZE ŠKOLY

Duben, květen a červen byl na naší škole v režii situace, která ovládla celou naši republiku a dá se říci i celý svět. Samozřejmě, že mluvím o epidemii – COVID 19. Škola v březnu utichla, žáci zůstali doma a vzdělávali se formou distanční výuky. Pro nás všechny to bylo nečekané a kladlo to před děti, učitele a samozřejmě i rodiče nemalé problémy a překážky. Jak probíhala výuka na naší škole v této nelehké době? Naši práci shrnula paní učitelka Mgr. D. Řehánková:

„Učili jsme se komunikovat pouze elektronicky. Velkou výhodou pro nás byla již zavedená elektronická žákovská knížka Edookit. Byla pro nás základem práce v tomto období. Všichni vyučující od počátku komunikovali s žáky a rodiči, zadávali a vysvětlovali učivo právě prostřednictvím elektronické žákovské knížky. Žáci pracovali doma, mladší žáci často s velkou pomocí rodičů. Většina ročníků plnila také úkoly zadávané přes internetový portál Umíme to. Žáci si zde procvičovali učivo zábavnou formou a hned také viděli hodnocení práce. Postupně jsme zaváděli také nové způsoby vyučování a využívali veřejné sociální sítě. Pomocí elektronické žákovské knížky nebo sociálních sítí také komunikovalo vedení s učiteli

a učitelé mezi sebou. Na prvním stupni se žáci zaměřili na základní učivo z českého jazyka, matematiky, angličtiny, prvouky, vlastivědy a přírodovědy. Učivo měli zadáno prostřednictvím elektronické žákovské knížky, část vyučujících jim jejím prostřednictvím také zasílala motivační dopisy či kontrolní testy. Procvičovali látku v učebnicích, pracovních sešitech, a také na internetových výukových stránkách, např. www.skolakov.eu, www.procvicovani-uciva. Dostali typy na procvičování učiva na internetových stránkách vydavatelů učebnic, např. Nová škola, Taktik... Nadaní žáci měli možnost pracovat navíc na pracovních listech, k čemuž využít knížky ze školní knihovny. K výuce angličtiny, motivačním rozhovorům nebo dovysvětlení učiva vyučující využívali sociální sítě, nejčastěji Skype, který umožňuje skupinové videohovory, popř. WhatsApp, Messenger. Žákům bylo také doporučeno příležitostně sledovat televizní pořad UčíTelka. Žáci druhého stupně procvičovali především učivo českého jazyka, matematiky, angličtiny, dále také základy dějepisu, zeměpisu, přírodopisu, fyziky, chemie a němčiny. Učivo jim bylo zadáváno nejčastěji prostřednictvím elektronické žákovské knížky, procvičovali na

portále Umíme to. Vyučující jim posílali prezentace s výkladem, výuková videa, žáci si vyhledávali informace na internetu, pracovali s učebnicemi, pracovními sešity, atlasy a encyklopediemi. Měli možnost pracovat s výukovými videi a pracovními listy na stránkách vydavatelů učebnic – např. Fraus, Taktik, případně sledovat naučné pořady v televizi. Učitelé s žáky komunikovali prostřednictvím sociálních sítí – Messenger, WhatsApp, Skype. Někteří vyučující si vytvořili třídy na portálu Google Classroom a zde žákům vysvětlovali a zadávali učivo. Žákům byla doporučena videa pro on-line tělocvik Krokfit na YouTube.“

Myslím, že je to opravdu úplně shrnutí práce nás všech. Samozřejmě, ne vždy vycházelo vše tak, jak bychom chtěli, ale ve většině případů se děti snažily a pracovaly bez problémů. Pravdou však zůstává, že se snaha těm, kteří nic nepodcenili, vyplatí v příštím školním roce. Někteří možná brali toto období jako prodloužené prázdniny, ale to už bylo opravdu na každém, aby pochopil a podle toho se i choval. Nestačí se jen vymlouvat, musí se i chtít.

25. 5. 2020 žáci 1. stupně a 9. ročníku mohli nastoupit na dobrovolnou výuku. Jsme rádi, že jsme pomohli zejména 9. ročníku s přípravou na přijímací zkoušky. Jedna maminka mi napsala, že pravidla, která jsme pro děti vytvořili, jsou jak vojenský řád. Myslela to v dobrém, chápala, že to není můj výmysl, ale musíme dodržovat doporučení, která jsme obdrželi. Ale zvládli jsme to, včetně organizace obědů. Z 81 žáků 1. stupně nastoupilo 68. Od 8. 6. 2020 pak k dobrovolným konzultacím nastoupili žáci 2. stupně. Celkem přišlo 48 dětí z 65. I toto množství žáků, kteří do školy přišli, naznačuje, že se všichni těšili a také

nám to hodně říkali. Stejně jsme žáky s radostí očekávali i my, učitelé. Sebelepší domácí výuka, online procvičování s počítačem a nevím, čím ještě, podle mého názoru nemůže nahradit osobní přístup učitele. Situace to ovšem vyžadovala, a tak se nedalo nic dělat.

I když od března do konce dubna škola utichla, přesto jsme nezaháleli a opět trochu vylepšovali. Byl vytvořen nový orientační panel při vchodu do školy, dále jsme vyměnili nábytek (skříně) ve 4. ročníku, dodělali skřínky v ročníku 6. Před školou jste si možná všimli, že zmizel starý shnilý plot kolem lípy a nahradila ho nová vydlážděná plocha s informační nástěnkou. Také jsme obdrželi sponzorský dar od firmy Zahradnictví Malinkovič a Vinařství Nestarec. Mohli jsme zkrášlit květinami okolí školy. Početilo se nám umístit do nových domovů nové přírůstky školní zoo (králíci), kteří byli letos obzvláště

„vyvedení“. Sponzorský příspěvek za prodej pak využijeme na nákup krmiva.

V tomto nelehkém období proběhl i zápis do prvního ročníku. Tentokrát se nemohl uskutečnit slavnostní, s programem, ale i tak bylo nakonec přijato 19 dětí, což je skvělé.

8. 6. 2020 někteří naši deváťáci absolvovali přijímací zkoušky. Drželi jsme všem pěsti a také to tak i dobře dopadlo. Přejeme všem deváťákům, aby se jim jejich sny splnily.

Jak vidíte, i když nám podmínky moc nepřály, přesto jsme se snažili. Mrzí mě, že jsme nemohli uskutečnit akce, které jsme měli naplánované. Jak školu v přírodě (máme ale dohodnutý termín na první týden v říjnu), tak promítání na školním dvoře, výlety aj. V této době ještě ani nevím, jakým způsobem ukončíme školní rok. Určitě to bude o dva dny dříve, již v pátek 26. 6. 2020. Nejspíš vše proběhne komor-

ně, ve třídách. Společné slavnostní ukončení nebudeme moci uskutečnit. Stejně tak slavnostní pasování deváťáků letos proběhne pouze ve třídě pro pozvané hosty (rodiče, vyučující, vedení obce). Nebyl čas ani prostor vše připravit, a s rouškami, které jsou ještě stále nutné, stejně nelze mnohé uskutečnit. Ale jak jsem již říkal, dnes, kdy píše tento článek je 8. 6. 2020, ještě se může vše změnit.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem, kteří nám pomohli zvládnout tuto nelehkou dobu. Byl to zejména obecní úřad, mateřská škola, všichni pracovníci základní školy a samozřejmě i vy, rodiče.

Prázdniny jsou před námi, a proto bych vám rád popřál krásné letní dny, plné klidu, pohody a odpočinku. A v září se, věřím, všichni zdraví a odpočatí setkáme na slavnostním zahájení nového školního roku 2020/2021. Letí nám to!

Mgr. Miloslav Sova, řš

PROSLOV DEVÁČÁKŮ

Vážený pane řediteli, hosté, učitelé a žáci, před devíti lety jsme před vámi stáli jako malí nejistí prvňáčci, tehdy jsme ještě netušili, co nám škola přinese. Ani jsme se nenadáli a teď už to všechno víme. A přišel čas, kdy se musíme rozloučit.

V první třídě se nás ujala paní učitelka Bistrá, která nás naučila základy. Čtení, psaní a počítání, bez toho bychom se později neobešli. Většinou jsme se znali už ze školky a postupně jsme si vytvořili výborný kolektiv, který se upevňoval i na druhém stupni. I další učitelé nám vštěpovali zásady slušného chování – nehádat se, nepomlouvat, naopak pomáhat si a být k sobě navzájem ohleduplní. Občas jsme na tato pravidla zapomněli, ale vždy tu byli učitelé, kteří nás usměrnili, a to bylo dobře.

Rádi vzpomínáme na školu v přírodě ve třetí a páté třídě. Byli jsme v Beskydech. Někteří z nás viděli takové kopce poprvé, ani nevěděli, že nějaké takové existují – my děti z roviny. Nezapomeneme na spaní s Andersenem – špekáčky na školním dvoře, strašidelné příběhy v podání pana ředitele v knihovně a stezky odvahy. Všichni jsme byli stateční, ale někteří se možná jen tak tvářili.

Druhý stupeň jsme zdolávali s paní učitelkou Pekárkovou. Protože byla mladá, mysleli jsme si, že nám vše bude procházet podle našich představ, ale ouvej. Kormidlovala naši třídu pevnou rukou, ale i vlídnou. Občas to s námi neměla lehké, protože ta puberta s námi někdy nepěkně cloumala, ale naše paní učitelka byla v tomto směru trpělivá a vždy vítězila. Také její zásluhou jsme navštívili kus naší země – Jeseníky, Kutnou Horu a její okolí, Prahu, a dokonce jsme i přešli

Pálavu. Taky nám vymyslela projekt Rozhledny, díky němu jsme poznali okolí Moravského Žižkova, což se ani místním domorodcům kolikrát nepodaří.

Na začátku deváté třídy jsme dostali pod patronát začínající školáčky. Nejdříve k nám vzhlíželi s respektem, ale pak se z nás stali dobří kamarádi. Třeba si na nás někdy vzpomenu.

V deváté třídě nám často vyučující připomínali přijímací zkoušky, nevěnovali jsme tomu moc pozornost, ale přišel čas, kdy už to začínalo být vážné. Tento nelehký úkol jsme všichni zvládli, jsme přijati na vybrané školy, přestože je teď zvláštní doba. Jsme přece šikulové.

Takže deváťáci se loučí, odnášíme si spoustu vědomostí, vzpomínek a schopností, které se nám snažili všichni učitelé a zaměstnanci školy předat. Jejich zásluhou jsme se tu cítili dobře a v bezpečí. Škola pro nás byla druhým domovem. Proto vám všem, kteří jste se o naši výchovu zasloužili, děkujeme. Přejeme Vám, pane řediteli, paní učitelky a učitelé, aby žáci, kteří přijdou po nás, byli alespoň tak dobří, jako my.

A co popřát sami sobě? Aby se nám na nových školách líbilo, trpělivé a vstřícné učitele a dobré lidi kolem sebe. Pokud nastanou problémy, ať jsou jen malinké. Hodně úsměvů a radosti. A správná rozhodnutí ve správný čas. Bylo nám tu dobře, určitě se někdy přijdeme podívat. A jak klasik říká: „Bílým šátkem mává, kdo se loučí, něco překrásného končí a něco překrásné začíná.“

Přejeme všem krásné prázdniny!

PÍŠEME KAMARÁDOVI V DOBĚ „KORONY“

V rámci domácí výuky měly děti za úkol vytvořit dopis kamarádovi o tom, jak tráví svůj čas. Celá dědina na určitý čas ztichla, nikde nikdo, auta nejezdila, děti nemohly ven za svými kamarády. Zajímalo nás, jak vše prožívají právě ony. Pro dokreslení přikládáme jeden dopis od žáka 5. ročníku.

V Moravském Žižkově 10.5.2020

Ahoj Franto!

Rozhodl jsem se ti napsat dopis, protože jsme se dlouho neviděli a tak nevím, jak se máš.

Já se mám dobře. Chybíš mi i ostatní kamarádi, ale našel jsem doma síť. Můj bratr Tadeáš také nechodí do školy, tak se učíme oba celé dopoledne, jako bychom byli ve škole. Po splnění úkolů si uděláme čas i na hraní dostihů a karet. Odpoledne pomáháme tatovi na zahradě, kopali jsme a besónovali bratrem. Také jsme natírali vrata, výmky i barvěky na vodu. Za odměnu jezdíme s tatou i mámou každý víkend na ryby. Podávalo se mi chytit čtyři ryby. U vody mám i dalekohled, kterým pozoruji plavky u vody. Rád si vyčerpávám důvěrné lodičky z kůry, které posílám po vodě.

Budu rád, až mi napíšeš co děláš ty, když nemůžeme chodit do školy. Inad si sde vyz?

Těším se na tvůj dopis.

Čau Matyáš

NOVÁ ŽIŽKOVSKÁ CUKRÁRNA YASMINE'S CAKE

Pečete či nepečete? Dnes už nemusíte. Zajděte do nově otevřené cukrárny v Moravském Žižkově, Chalůpky 239 – Yasmine's Cake. Majiteli cukrárny jsou manželé Kateřina a Zied Ben Chrouda. A co vám nabídnou? „Nebe do pusy“. Zied pochází z Tuniska, vystudoval tam univerzitu hotelnictví a gastronomie, obor cukrář. Pracoval jako mistr odborného výcviku, čili odborník na slovo vzatý. V Česku se usadil v roce 2009.

Do pracovního poměru nastoupil v Lednici na Moravě do My hotelu, kde vytvářel luxusní dorty i zákusky. Tvoří podle mezinárodních receptů, francouzských i tuniských. Také peče cukroví, ale z lehčích surovin, do kterých nepřidává žádné ztužovače. Místo těžkého másla používá pudink, cukroví zdobí čerstvým ovocem s průhledným karamelovým přelivem. A nyní jsme se Ziedovou prací náramně spokojeni i my v Moravském Žižkově. Teď už záleží jen na vás, abyste přišli, pohledem zmapovali, potvrdili i ochutnali vše, co majitel nabízí.

Málokterá cukrárna nabídne tak kvalitní výrobky, jak na vizáž přitažlivé, tak chutné. Sortiment tvoří i veganské cukroví, v dnešní době oblíbené a lahodné zejména pro lidi, kteří dodržují zásady zdravé výživy, ale zároveň si i rádi smlsnou. Princip výroby tohoto cukroví je podobný pečení v Tunisku.

„Když peču dort nebo cokoli jiného, pečou to tak, jako bych pekl pro sebe, jako bych to měl jíst já sám. Takže si dávám opravdu záležet.“ dodává Zied.

Je léto, děti chtějí zmrzlinu, i tu vám nabídne majitel cukrárny. A do budoucna uvažuje o posezení na zahrádce venku. Tam můžete zavítat se svými dětmi, pro které hodlá zařídit dětský koutek. Vám nabídne, mimo jiné, dobrou italskou kávu. Výhodou cukrárny je i fakt, že se můžete zastavit například při vycházce nebo venčení svého pejska. Tak to dělám například já. Určitě nebudete litovat.

M. Maršálková

MASOŽRAVÉ LÁČKOVKY U NÁS V ŽIŽKOVĚ

Možná někteří nevíte, ale i u nás v Moravském Žižkově jsou obyvatelé, kteří mají zajímavé koníčky. Jedním z nich je i pan Pavel Auzký, který pěstuje různé druhy exotických rostlin. Nedávno jste možná viděli v televizi známý film Adéla ještě nevečeřela, kde byla, samozřejmě s nadsázkou, použita zvláštnost určitých rostlin a to „masožravost“. Se svými pěstitelskými úspěchy a zajímavostmi o těchto rostlinách nám pan Auzký napsal tento krátký článek. Přijíme hodně dalších pěstitelských úspěchů.

Říše rostlin nám přináší mnohá překvapení, jak rostliny přistupují ke své existenci. Mnoho rostlin existujících v prostředí, které je velmi omezuje k přístupu k živinám a prvkům, si vytvořilo „náhradní“ řešení. Jedním z nich je masožravost, či spíše hmyzožravost.

Jedním z takových rodů je rod tropických Láčkovek *Nepenthes*.

Jedná se o vystoupavé liány, rostoucí na okrajích tropických lesů jihovýchodní Asie. Půda

těchto míst je nevyživná, vyvoluhovaná častými dešti. Jsou zde zbytky listů a větví, jílovitá zem bez humusu. Vyskytují se od pobřeží moře až do výšek 3800 metrů. Typické lokality jsou Malajsie, Borneo, Indonésie, Filipíny, Sulawesi. Jeden druh se endemicky vyskytuje na Madagaskaru.

Rostliny vytvářejí dlouhé popínavé stonky nesoucí pevné kožovité listy. Na konci každého

listu vyrůstá úponka nesoucí konvici – láčku. Láčky jsou velmi často pestrě zbarvené nesoucí nektar a mnohým způsobem lákají kořist. Uvnitř láčky je asi do jedné poloviny trávící tekutina. Je-li hmyz zlákan nektarem a vůní, spadne do láčky. Vnitřní stěna láčky je opatřena voskovitými buňkami, které jsou velmi hladké a kluzké a zneumožní kořisti cestu ven. Znavena opakovanými pokusy nakonec spadne a utopí se v trávící tekutině. Trávící tekutina obsahuje enzymy, které kořist postupně rozloží. Láčky mají velikost od několika cm až do desítek cm. *Nepenthes rajah* má láčky i 40 cm veliké a byla u nich pozorována schopnost strávit malé hlodavce či ptáky. Pěstování v našich podmínkách naráží na pár úskalí. Tou největší je potřeba tepla a velmi vysoké vzdušné vlhkosti přesahující 80% RVV.

Pavel Auzký

Fotogalerie

Absolventi základní školy 2011 - 2020

Zasedání zastupitelstva obce v novém režimu

Fotogalerie

Základní škola T. G. Masaryka

Mateřská škola Sluníčko

**Cukrárna Yasmine's Cake, jeden z majitelů
Zed Ben Chrouda a jeho výrobky**

Obecní úřad a Kulturní dům v Moravském Žižkově

Vydavatel: Obecní úřad Moravský Žižkov

Adresa redakce: Obecní úřad v Moravském Žižkově, Za Školou 555, 691 01

Odpovědný redaktor: Mgr. Miloslav Sova

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda, www.TiskarnaBrazda.cz, tel.: 518 367 450, 608 709 602

Povoleno: OÚ Břeclav pod registračním znakem MK ČR E 11626